

ELS ESTUDIS AL SEMINARI, 1826-1918

El nostre propòsit és presentar algunes dades sobre la docència al Seminari Conciliar de Girona. L'afortunada conservació dels llibres de matrícula de 1826 a 1918¹ ha fet possible l'elaboració d'unes taules estadístiques, reflexe del moviment que tingué al s. XIX el major establiment docent de la ciutat i de la diòcesi.² Les dades dels llibres permetrien encara d'altres indagacions, com el de la provenença dels estudiants. —que sempre s'anotà— i el de la perseverança dels mateixos, que pot endevinar-se llegint en diagonal els quadres que presentem. Creiem també oportú complementar aquesta informació amb algunes dades sobre el pla d'estudis i professorat; alhora que anem fent així llum sobre una de les institucions eclesiàstiques més rellevants de casa nostra,³ pensem aportar alguna clarícia a la història de la cultura i de la instrucció.

L'estructura dels estudis

Per a la comprensió dels quadres estadístics que presentem serà potser útil informar al lector sobre d'organització dels estudis de preparació al sacerdoci.

El cicle d'aquests estudis es subdividia —com consta als llibres de matrícula— en dos grans períodes: la «Facultat Major» i el «Segon ensenyament». La facultat correspon al nivell universitari i d'especialització; és l'etapa d'estudis teològics. La seva durada normal

¹ Els sis llibres conservats comprenen respectivament els períodes 1826-1845, 1845-1862, 1862-1869, 1869-1888, 1888-1899 i 1899-1918. Els més antics s'anomenen "de habilitación"; els altres, de matrícula.

² Poden comparar-se les dades que donem ací amb les que es recullen a MÁXIMO MORALEDA, *Memoria histórica, administrativa y económica del Instituto Provincial de segunda enseñanza de Gerona*, Girona 1880. Fins a 1880, l'Institut no ultrapassà els 200 alumnes. Encara que, de 1860 a 1880 arribés sovint a més de 300, i, per tres anys, superés els 400, les estadístiques distingeixen entre examinats i alumnes efectius. El curs 1879-1880 s'examinaren 448 batxillers, però assistien a classe només 128.

³ Vegeu el nostre treball *Estructures i mentalitats a l'Església gironina, 1875-1900*, a la Revista de Girona 76 (1976), 135-141.

era de sis o set anys, com pot comprovar-se als quadres estadístics; els quatre primers es dedicaven a la teologia dogmàtica i els dos o tres darrers a la teologia moral. Fins al 1849-1850, com s'observarà, els alumnes de moral eren matriculats en llista única, però en seguien les classes durant els dos o tres anys esmentats.

El segon ensenyament, en continuïtat amb plans d'estudis de llarga tradició, comprenia vuit anys acadèmics; tres de gramàtica i llatí, dos de retòrica i tres de filosofia. El llatí i la retòrica s'agrupaven sota el nom comú d'humanitats i pot dir-se que es dedicaven primordialment a l'aprenentatge de l'expressió.

La columna encapçalada «Prec.» als nostres quadres significa «Preceptories», i es refereix a estudiants dels tres primers anys, o de llatí. Hem cregut que per a una lectura sintètica dels quadres bastarien dos totals; un total general d'alumnes i un total dels estudiants de teologia.

Les oscil·lacions de la teologia

Els estudis teològics s'orienten específicament cap al sacerdocí. Per això mereixen una consideració a part. El nombre dels teòlegs tingué fins al 1835 un creixement sostingut. L'exclaustració no trenca aquest ritme d'augment; pel contrari, l'accentuà. En tancar-se les cases d'estudis dels religiosos de la ciutat, una part dels alumnes degué confluïr al Seminari. Fins al 1838-1840 no es produí la presumible disminució. Alguns alumnes deixaren la casa i seguiren els estudis privadament. El 1841 el govern tancà el Seminari; el 1841-1842 continuaven clausurades les classes de filosofia. Era justament l'any en què s'anunciava l'obertura de l'Institut d'ensenyament mig de Girona.⁴

La represa no es féu esperar, i tocà la seva punta màxima el 1852-1853, és a dir, el curs immediatament posterior a la firma del concordat. El 1861 s'assolien els 200 teòlegs, xifra desconeguda des de 1830. El bienni progressista desaconsellà el camí de l'altar a força joves, però la superació ràpida dels seus efectes negatius indica que no tingué incidència duradora al món eclesiàstic.

La davallada següent no la constituí la «Gloriosa» de 1868, sinó que es produí un parell d'anys abans, potser en relació amb la crisi

⁴ *Suplemento al Boletín Oficial* [de la Provincia de Gerona], 23 de setembre de 1841.

econòmica. En canvi, la revolució i el regnat amadeïsta veieren el seminari ple. El govern de la república el tancà de nou; durant un any funcionà en règim de classes particulars. La sotragada fou forta; fins al 1886 no es retornava a un nombre de teòlegs anàleg al de 1870.

Sembla, doncs, que el context sociopolític pot explicar la major part de les oscil·lacions negatives del s. XIX. En canvi, la crisi final, de 1898 a 1918, deu haver tingut causes interiors a l'Església. De manera gradual els alumnes teòlegs baixaren de 270 a 101 el 1912, per pujar en represa lenta a 125 el 1918. El món nou, més laic, que els revolucionaris del s. XIX havien anhelat, s'estava construint ara silenciosament, mentre les estructures eclesiàstiques envellien i la seva capacitat de convocatòria perdia gruix.

L'evolució de la filosofia i humanitats

Al principi, la filosofia era un camí que menava, no sols cap al sacerdoci, sinó també vers la Universitat. Si es comparen els tercers cursos de filosofia amb els corresponents primers de teologia de 1826 a 1840, es comprovaran significatives disminucions. Aquesta diferència s'inverteix cap al 1850. Cal explicar el canvi almenys amb dos fets: l'inici del funcionament de l'Institut de segon ensenyament de Girona des de 1845⁵ i la fundació del seminari menor del Col·lell.⁶ L'Institut descongestionà el Seminari dels estudiants que es proposaven obtenir el batxillerat. El Col·lell atengué un nombre important d'estudiants d'humanitats i filosofia que no estem en condicions de determinar, però que explica que molts anys el primer curs de teologia del Seminari sigui més nombrós que el corresponent tercer de filosofia.

De llatí i humanitats n'hi havia ja càtedres el 1846.⁷ Probable-

⁵ Vint anys després de l'inici de les activitats de l'Institut, reconeixia el seu secretari que "las clases medias acomodadas continúan formando nuestra clientela"; J. A. SECRET Y COLL, *Memoria sobre el estado del Instituto provincial de Segunda Enseñanza de Gerona durante el año escolar de 1865 a 1866*, Girona 1866, p. 9.

⁶ Tingué lloc el 1852; L. CONSTANS, *Historia de Santa María del Col·lell*, Mil·grat de Mar, 1954, pp. 236-254, amb el pla d'estudis que s'hi seguia. La filosofia s'hi començà a cursar el 1857.

⁷ Arxiu del Seminari, *Bienal 1846-1848*, on s'especifica el nombre de matriculats i el nom dels catedràtics. Anotem ací dues dades anteriors sobre aquests estudis d'humanitats. En fou catedràtic des de 1798 i per llarg temps el Dr. Narcís Camps

ment no s'interrompé mai el funcionament de les que s'havien establert per substituir els jesuïtes expulsats. No començaren a anovar-se les matrícules fins a 1850 pels retòrics i a 1852 pels gramàtics.

Alguns creixements conjunturals, com els dels primers cursos de gramàtica el 1858-1861, 1868-1869 i 1878-1881 potser es podrien explicar per la clausura d'altres col·legis de la ciutat. Quan es coneixin les dades de fundació i les places que tingueren els altres establiments docents de la ciutat es podrà precisar el significat exacte de les oscil·lacions del nombre d'alumnes de segon ensenyament al Seminari. Aquest mantingué, de 1870 a 1889, una secció de segon ensenyament incorporada a l'Institut Provincial; es tancà quan els alumnes baixaren a menys de 30.⁸

Des de 1875 començaren a funcionar les preceptories. S'hi estudiava els tres primers cursos de llatí sota la direcció de la clerecia parroquial. Les més importants estigueren situades a Olot, amb un promig de 50 alumnes de 1879 a 1891, i a Banyoles, que en reunia una trentena durant el mateix període. De 1895 a 1898, Figueres, que mai els havia tingut nombrosos, arribà fugisserament a la vintena. Les altres preceptories es trobaren normalment a pobles petits que disposaven d'algun capellà amb vocació docent. Encara que no mancaren sacerdots que iniciessin d'aquesta forma els seus estudis, la institució constituïa sobretot una suplència a les llacunes de la xarxa d'ensenyament mig, no sols oficial, sinó també col·legial. En augmentar aquest darrer, la vida de les preceptories s'anà decandint.

El pla d'estudis teològic

Si s'hagués seguit el pla Calomarde de 1824 i els successius de 1845 i 1849-1851, no caldria esmentar aquesta qüestió.⁹ No obstant, sempre es procedí amb certa llibertat respecte de les directrius centrals.

i Roger; E. C. GIRBAL, *Memorias literarias de Gerona*, a Asociación Literaria de Gerona, *Certamen de 1874*, Girona, 1875, p. 229. Servia de llibre de text, probablement editat per la casa; JOSÉ PEIRY Y PASTOR, *Prosodia del M. R. P. Emanuel Alvarez de la Compañía de Jesús, ilustrada y aumentada con repeticiones*, Girona, 1846, 250 pp.

⁸ "Boletín Oficial Eclesiástico del Obispado de Gerona" (=BOEG) 29 (1889), pp. 657-658.

⁹ M. ANDRÉS, *La supresión de las facultades de teología en las universidades españolas*, a "Anthologica Annua" 18 (1971), pp. 590 i 592-607.

La moral s'estudià pel text del Larraga de 1826 a 1835; després es passà a seguir el *compendium* dels Salmanticenses, almenys fins al 1846. Desconeixem els textos usats per a totes les assignatures des d'aquesta data fins al 1876. La constància amb què es mantingué el Gury a finals del segle passat i començ del present fa suposar un llarg arrelament.¹⁰ Els professors que explicaren més temps aquesta matèria foren el Dr. Julià Martí i Llampuig, de 1847 a 1860, el Dr. Manuel Reverter i Misser, del 1857 a 1887, i un missioner de Banyoles, Mn. Joan Garrigolas, a qui el bisbe Sivilla mantingué de 1889 a 1903, tal vegada preferint-lo a titulats acadèmics per la seva presumible competència pastoral.

Mentre el Seminari tingué al costat el convent dominic, no fou rar que la teologia dogmàtica se la distribuïssin un clergue secular, que tenia classe al matí, i un dominic per la classe de vespres. Amb l'ajut d'ells o sense, el Dr. Tomàs Agustí la professà de 1826 a 1854. Comentava la Suma de Sant Tomàs, excepte el 1841, en que se li imposà el Carboni. El Dr. Pere Colomer i Mestres, successor seu, tingué la càtedra de 1857 a 1875; la deixà per anar de bisbe a Vic. Sembla que seguia Perrone. Prengué després el lloc el Dr. Pere Reig i Çonill, significat integrista, de 1878 a 1882; prengué com a guia l'obra molt més polèmica de Puig i Xarrié. Després d'un ràpid pas del Dr. Joaquim Gou, que restablí la Suma, el Dr. Pere Iglesias, professor des de 1894, escollí com a manual el Lottini.

La introducció a la teologia, coneguda amb el nom de «Llocs teològics», era matèria específica dels teòlegs del primer any. De vegades tingué professor especial; d'altres l'ensenyava el de dogmàtica. Entre els textos usats anotem el Juenin (1826), Puig Xarrié (1879-1889), Aliberch (1893) i Tanquerey (1907).

L'estatut de les matèries auxiliars anà canviant. Si existien abans del 1841, no s'en donava qualificació específica. El dret canònic s'independitzà de la moral el 1851. El primer professor de la nova assignatura fou el Dr. Salvador Quintana, que havia conseguit el seu grau acadèmic a la universitat de Bolonya.¹¹ L'escriptura era assignatura

¹⁰ Referències a llibres de text usats al Seminari i als diversos plans d'estudi, a BOEG 17 (1876), pp. 92-95; 18 (1878), pp. 602-607; 23 (1888), pp. 658-659 i 730-733; 25 (1892), pp. 680-683 i 33 (1907), pp. 121-130. Cal tenir en compte també el prospecte del col·legi d'interns del Seminari del 1870; Biblioteca del Seminari, Ma-1/45-7.

¹¹ E. C. GIRBAL, *Memorias literarias de Gerona*; Asociación Literaria de Gerona, *Certamen de 1874*, Girona, 1875, p. 233.

pràctica; de 1878 a 1907 els moralistes tenien un any escriptura i oratòria i l'any següent, patrologia i oratòria. La història de l'Església tenia, en canvi, molta extensió i un enfocament jurídic marcat, fins al punt d'haver portat el nom de «Historia eclesiástica y disciplina particular de España». Els professors no variaven; passaven còmodament de l'Esriptura a la Història i al Dret. En total cinc professors o sis ateniien totes les matèries teològiques.

Fou important el canvi del pla d'estudis disposat pel bisbe Pol el 1907.¹² Amplià la litúrgia i la teologia pastoral, fins llavors matèries lliures, abreujà la canonística i desglossà l'arqueologia de la història eclesiástica. L'oratòria i la patrologia passaven dels dos darrera als dos primers cursos. L'Esriptura adquirí catèdràtic propi, doblà el nombre d'hores i encara fou preparada amb un curs d'hebreu per a millorar la comprensió del text. Per la història eclesiástica, Aguilar era substituït per Hergenröter, molt més sòlid. Indubtablement, la mesura tenia alguna relació amb la crisi modernista, encara que no sapiguem quina fou la connexió efectiva entre els dos fets.

Les matèries de la filosofia

El procés de diversificació d'assignatures filosòfiques fou anàleg al que queda explicat de la teologia. Abans del 1851 els alumnes haurien cursat lògica i matemàtiques el primer any; física el segon, i metafísica i ètica el tercer.

Però els textos de filosofia, com el Guevara, en ús a Girona de 1826 a 1840¹³ i el de Fèlix Amat, que serví almenys el 1841 per l'ètnici¹⁴ tenien un contingut més ampli que l'estrictament filosòfic. El primer any, doncs, es veia també història de la filosofia, aritmètica, àlgebra i trigonometria. Per a alumnes que es proposaven anar a la universitat, la matemàtica es cursava amb el Vallejo. La física considerava tant els conceptes filosòfics de la matèria i l'extensió com les forces, el moviment l'hidrostàtica i l'astronomia. És útil d'advertir-ho, ja que altrament la nomenclatura podria fer creure

¹² BOEG 33 (1907), pp. 121-130.

¹³ ANDRÉS DE GUEVARA Y BASOAZÁBAL, *Institutionum elementarium prilosophiae*, vàries eds. a Mèxic i Espanya. Nosaltres hem manejat la de Madrid. Per l'ètica, Guevara reproduïa Jacquier.

¹⁴ FÉLIX AMAT, *Institutiones philosophiae*, Barcelona, 1832. L'ètica correspon al vol. III.

que els seminaristes no cursaven ciències exactes, físiques i naturals. I viceversa; hom cercaria en va manuals escolars d'aquestes ciències, ignorant el nom de les assignatures que les contenien.

El canvi important produït el 1851 consistí en la independització de les matemàtiques, la física i química, la història natural i l'agricultura; es constituïren en assignatures autònomes, amb professor propi. Però continuaren estudiant-se —fins a mitjan segle XX— durant el tres anys de filosofia, excepte les matemàtiques, que anaren baixant cap a les humanitats. Des d'el 1859 ensenyà al Seminari el Dr. Ferran Roig, primer graduat en ciències de la casa procedent de la universitat de Barcelona; deu anys més tard començava a ajudar-lo el Dr. Antoni Oms, format al mateix centre.

Després d'aquest canvi, la filosofia, alliberada de les ciències, s'organitzà diferentment; el primer any es cursava lògica i metafísica general o ontologia; el segon, metafísica especial (cosmologia, psicologia i teodicea). Des del 1912 es té un professor especial per a la història de la filosofia;¹⁵ a l'any següent, la «sociologia» (normativa, no descriptiva!) s'independitzava de l'ètica; el 1915 començava a ensenyar una i altra el Dr. Josep M. Llovera i Tomàs, autor d'un manual de la matèria.¹⁶

Els professors de filosofia solien anar seguint els seus alumnes; el explicaven, per tant, lògica el primer any, cosmologia el segon, etc. Es preferia així la continuïtat a l'especialització. No foren pocs els períodes en que el segon i tercer de filosofia anaven junts a classe; s'estalviava així un catedràtic. Un bon nombre de professors de filosofia començaren a ensenyar-la essent diaques i passaren després a professar teologia. Els mancava, per tant, una formació específica i tenien l'assignatura com de pas. Tres professors o quatre s'encarregaven de tota la docència filosòfica. Quan als manuals, el *Liberatore* sembla haver cobert tota la segona meitat del s. XIX; el 1907 s'introduí el *Zigliara*.

¹⁵ El professor de la casa, Anselm Herranz, publicà una *Historia de la filosofia*, Barcelona, 1908, reeditada el 1915 amb el nom de *Compendio de Historia de la Filosofia*.

¹⁶ J. M. LLOVERA, *Tratado elemental de sociología cristiana*, Barcelona, 1909; segona edició, 1915. Un altre membre del claustre de professors relacionava catalanisme i filosofia; JOSEP POU I BATLLE, *La filosofía catalana, sa existencia, sos caracteres, sa decadencia y necessitat de sa restauració*, Girona, 1907, 39 pp.

Els estudis d'humanitats

Una vegada més hem d'incidir en l'observació de que es seguia el principi del tenir un professor per curs als tres anys de llatinitat, i un sol professor per als dos anys de retòrica. Entre ells s'hi trobaren els futurs bisbes Costa i Fornaguera i Català i Albosa; tant aquests com d'altres professors menys notoris començaren l'ensenyament sense altra preparació específica que els seus propis estudis sacerdotals. Els primers que tingueren preparació universitària foren Pau Oliva, doctor en filosofia i lletres, que començà a ensenyar el 1864, i Josep Perramon i Rodó, llicenciat del mateix ram, des de 1869.

Els textos usats eren la gramàtica llatina de Raimundo de Miguel, la història sagrada i catecisme de Pintón i Claret, la geografia i història de Moraleda, la retòrica de Coll i Vehí i la literatura de Pons i Gallarza. No sabem que es cursés grec abans del 1889. Aquest any el bisbe Sivilla va aprovar un nou pla d'estudis que tenia com a propòsit la preparació a la teologia i s'apartava explícitament de l'orientació del batxillerat oficial.¹⁷ La seva característica més important consistia en tornar a confinar les ciències als anys de filosofia, deixant els cinc anys d'humanitats per les llengües castellana i llatina, el catecisme i la història sagrada, la geografia i la història. El pla del 1907, ja esmentat, corregí de nou aquest exclusivisme literari, i inclogué de nou les matemàtiques entre els estudis humanístics. Amb tot, es pot admetre que el segon ensenyament del Seminari, amb els seus vuit cursos, havia de suposar unes majors possibilitats d'assimilació que no el batxillerat oficial; aquest, en efecte, comprenia només cinc anys, i proposava tota la retòrica en un i tota la filosofia en un altre.

JOSEP M. MARQUÈS

¹⁷ BOEG 23 (1888), pp. 657-659.

CURSOS	MORAL	TEOLOGIA				Total Teol.	FILOSOFIA			Total gral.
		4	3	2	1		3	2	1	
1826-27	66	9	21	36	41	173	46	50	72	341
1827-28	67	7	29	36	34	169	40	63	61	333
1828-29	69	11	34	33	33	180	55	57	78	370
1829-30	70	22	29	32	37	190	52	65	80	387
1830-31	90	13	26	32	41	202	53	60	83	398
1831-32	62	14	30	37	52	195	54	86	110	445
1832-33	89	10	32	52	38	221	82	97	79	479
1833-34	107	23	46	32	53	261	82	66	159	568
1834-35	131	19	24	46	72	292	58	117	147	614
1835-36	37	14	28	51	51	181	84	112	109	486
1836-37	29	26	43	50	59	207	74	50	114	445
1837-38	47	37	37	51	64	236	61	81	98	476
1838-39	s.d.	25	29	33	29	116	68	71	54	309
1839-40	23	26	30	26	49	154	62	32	55	303
1840-41	46	29	23	39	67	204	24	48	43	319
1841-42	27	22	40	45	22	156	18	—	18	192
1842-43	32	32	43	17	13	137	—	—	—	137
1843-44	28	37	16	13	11	105	8	10	54	177
1844-45	36	6	13	8	44	101	13	55	32	207
1845-46	44	13	5	41	19	122	49	31	31	233

CURSOS	MORAL							TEOLOGIA					Total		FILOSOFIA			RETORICA			LLATINITAT			Total gral.
	7	6	5	4	3	2	1	Teol.	Total	3	2	1	2	1	2	1	3	2	1	3	2	1		
1846-47	40			3	38	16	40	137	29	27	68												347	
1847-48	33			16	38	23	23	133	47	41	44												402	
1849-50	41			37	21	22	51	172	40	39	42												293	
1850-51	2	9	58	21	22	48	39	199	34	45	49	57	36										420	
1851-52	25	1	23	21	40	38	32	180	35	36	55	34	46										386	
1852-53	26	31	20	36	35	24	33	205	26	48	56	32	45	31	61	101							611	
1853-54	24	21	33	33	19	30	24	184	41	45	40	43	50	54	63	73							593	
1854-55	19	24	31	16	24	23	36	173	37	38	58	39	49	54	55	47							550	
1855-56	16	26	13	17	21	29	27	149	24	45	83	19	35	50	28	24							457	
1856-57	21	14	13	18	26	26	20	138	44	73	32	26	49	26	23	64							475	
1857-58	9	16	18	26	25	22	46	162	62	29	56	36	38	22	69	53							527	
1858-59	4	16	25	26	22	40	64	197	27	49	59	23	43	52	46	97							593	
1859-60	11	25	27	20	38	58	26	205	43	54	36	33	51	25	77	96							620	
1860-61	11	25	21	32	43	20	41	193	46	38	34	45	54	29	61	112							612	
1861-62	14	21	33	43	21	36	40	208	33	32	54	38	27	35	74	78							579	
1862-63	16	32	43	20	33	35	35	218	29	53	26	27	50	37	61	67							578	
1863-64	29	38	20	31	32	29	36	219	35	30	39	35	55	40	32	80							565	
1864-65	27	24	27	32	26	31	49	218	22	40	41	37	35	28	62	62							545	
1865-66	15	23	28	25	29	44	31	195	32	40	44	27	37	40	44	70							529	

CURSOS	MORAL							TEOLOGIA							Total Teol.	FILOSOFIA.			RETORICA			LLATINITAT			Total Prec. gral.
	7	6	5	4	3	2	1	1	2	3	4	5	6	7		3	2	1	1	2	1	1	2	3	
1866-67	8	27	28	25	43	24	42	197	31	46	59	—	50	53	90	48	574								
1867-68	14	28	31	41	24	39	37	214	51	53	62	—	49	90	99	101	719								
1868-69	21	30	40	21	37	37	53	239	44	51	32	—	70	86	129	102	753								
1869-70	7	37	21	37	32	44	43	221	43	29	23	31	47	80	71	62	607								
1870-71	12	23	36	31	42	33	52	229	26	22	36	35	62	56	54	72	592								
1871-72	12	34	29	37	30	42	41	225	17	25	39	42	49	35	61	81	574								
1872-73	14	25	35	24	38	24	25	185	18	29	30	31	50	28	57	54	482								
1873-74	13	25	16	28	14	17	15	128	14	18	15	13	26	19	23	18	274								
1874-75	8	13	25	14	12	14	18	104	15	8	10	17	16	4	9	20	203								
1875-76	13	25	15	17	18	17	29	134	8	9	21	11	19	10	26	49	313								
1876-77	13	15	19	17	17	26	18	125	6	5	13	19	12	9	46	55	334								
1877-78	14	17	16	12	26	17	16	118	11	14	13	18	11	33	53	99	423								
1878-79	17	13	10	25	17	14	16	112	14	9	12	17	37	32	83	153	543								
1879-80	1	8	23	15	14	14	12	87	7	11	17	27	53	62	99	123	656								
1880-81	2	24	18	12	13	12	15	96	8	14	36	35	56	83	101	100	723								
1881-82	3	13	16	11	12	14	17	86	12	32	45	33	90	82	70	79	694								
1882-83	5	18	15	8	12	17	16	91	28	37	38	65	105	78	62	85	715								
1883-84	6	14	11	9	16	14	39	109	24	29	66	68	95	46	64	80	723								
1884-85	3	10	13	10	14	34	35	119	20	53	73	70	72	53	74	87	756								
1885-86	13	17	8	33	30	30	30	131	46	58	62	43	60	59	66	92	765								

CURSOS	MORAL							TEOLOGIA					FILOSOFIA			RETORICA		LLATINITAT			Total gral.
	7	6	5	4	3	2	1	Total Teol.	3	2	1	2	1	2	1	3	2	1	2	1	
1886-87	16	18	21	30	26	55	166	45	48	41	46	69	60	80	58	121	734				
1887-88	2	19	24	25	26	52	202	43	43	54	54	79	74	63	95	160	867				
1888-89	22	31	30	51	50	54	238	31	44	40	64	79	52	78	71	147	844				
1889-90	3	30	34	37	48	47	253	34	33	67	56	65	78	64	73	126	849				
1890-91	2	33	39	49	48	51	263	30	63	68	44	93	54	69	81	128	893				
1891-92	2	33	55	44	50	39	256	47	63	55	73	68	59	80	78	123	902				
1892-93	10	51	44	44	39	37	289	49	44	76	53	71	69	74	72	115	912				
1893-94	13	43	44	38	36	60	290	36	64	69	54	89	65	64	57	111	899				
1894-95	9	42	40	32	56	53	279	52	56	53	69	72	60	59	66	95	861				
1895-96	11	37	31	47	55	40	272	41	50	58	59	59	50	67	68	119	843				
1896-97	10	32	47	49	38	46	266	42	45	61	34	60	45	78	40	85	759				
1897-98	9	48	44	40	45	41	269	41	51	51	39	43	69	44	40	78	725				
1898-99	3	42	32	42	37	33	225	47	39	38	35	69	31	44	61	80	669				
1899-00	4	30	44	37	31	35	238	33	38	39	49	43	39	56	50	70	655				
1900-01	4	38	36	29	30	57	230	31	30	51	34	52	53	39	39	70	629				
1901-02	2	35	27	29	52	33	207	30	37	31	37	62	28	32	35	67	566				
1902-03	2	26	28	45	28	27	187	34	26	47	31	28	28	25	35	62	503				
1903-04	1	28	44	27	24	28	191	22	37	36	19	32	23	27	23	55	465				
1904-05	8	42	27	22	27	36	193	29	24	22	21	29	21	21	22	48	430				
1905-06	12	25	24	25	33	31	184	23	23	27	16	25	21	22	27	46	414				

CURSOS	MORAL							TEOLOGIA					Total Teol.			FILOSOFIA			RETORICA		LLATINITAT			Total gral.			
	7	6	6	5	4	3	2	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	1	2	3	1	2	1		1	1	1
1906-07	2	24	24	24	29	29	32	24	164	19	28	19	19	23	17	28	19	52	398								
1907-08		20	24	26	31	23	25	149	19	11	21	13	27	27	25	32	69	393									
1908-09		26	29	26	21	20	26	148	11	21	13	22	38	28	32	46	46	405									
1909-10	1	29	28	18	18	25	13	132	20	14	26	32	28	29	36	58	27	402									
1910-11	2	28	24	15	25	12	21	127	16	24	34	27	33	30	51	28	36	400									
1911-12	1	24	18	21	11	19	12	107	15	29	26	26	37	39	34	45	43	401									
1912-13		18	21	11	18	12	21	101	27	19	26	27	42	24	42	53	44	405									
1913-14		19	10	17	13	20	30	109	19	24	25	35	28	37	39	34	60	410									
1914-15		8	15	13	17	25	27	105	21	22	31	27	37	39	35	31	50	398									
1915-16		15	11	15	25	22	22	110	23	25	29	28	39	34	24	37	49	398									
1916-17		10	16	18	23	21	29	117	23	26	26	33	36	24	33	36	53	407									
1917-18		16	17	21	23	26	22	125	20	26	27	20	23	37	31	27	47	383									